

Der er noget råddent i staten Danmark.

Danmark var verdens lykkeligste land i 2016. Intet andet sted på denne planet er folk så glade og tilfredse med deres liv som vores nordlige naboer.

Af Dirk Pohlmann

Foto: Constantin Hansen, Slottet Kronborg, 1834, Statens Museum for Kunst. Wikimedia Commons

Forfatter:

Dirk Pohlmann

(født 11.8.1959) bor i Berlin, er journalist og forfatter af adskillige dokumentarer, mest om militæret og efterretningstjenester under den kolde krig. De blev lavet for tyske tv-kanaler som ARTE og ZDF. Dirks undersøgelser har medført, at han har efterforsket mange konspirationer og konspirationsteorier, emner som UFO'er (UFOs, Lies and the Cold War, U-både (In Hostile Depths - The Secret U-boat War of Superpowers) og den hemmelige brug af mennesker som forsøgskaniner til militære formål (Mengele's Heirs - Experiments on Humans in the Cold War).

I 2018 var Danmark stadig på andenpladsen med sine 5,5 million indbyggere. Generelt er nordeuropæerne meget tilfredse. Finland, Danmark, Norge og Island skiftes til at ligge på de øverste fire pladser i lykkeindekset - også Sverige ligger på en syvendeplass. Derimellem ligger Holland og Schweiz. Resten af verden kommer bagefter. Konklusion: Folk har det godt i Skandinavien. Dette skyldes de høje indkomster, den lange forventede levetid og et velfungerende socialt sikkerhedsnet. Korrupsion er ikke et problem i Skandinavien, hvor landene også indtager toppositioner. Siges der.

Alligevel er Jeanette Strauss, Per X (navnet er redaktionen bekendt) og Bitten Vivi Jensen alt andet end glade danskere. De er kommet i klørerne på en stadig mere privatiseret velfærdsstat. De er blevet ofre for en uopdaget fælleseuropæisk tendens.

Også i Danmark begyndte en omstrukturering af samfundet i

en ånd af markedsradikalisme i starten af det ny årtusind. Mindre stat, skattelettelser, smidige private virksomheder i stedet for offentlige dinosaurer, dette var løfterne om den smukke nye neoliberale verden "Made in Europe".

Tony Blair overhalede Margaret Thatcher så skarpt højre om, at Jernladyen beskrev „New Labour“ som den største succes i hendes regeringsperiode.

I Tyskland var det Gerhard Schröder og Joschka Fischer, der brugte „Nixon-effekten“. Den hed således, fordi det var Richard Nixon, en kommunist-æder i McCarthy-tiden, der etablerede forbindelser med Kina. Dette var han i stand til, fordi ingen mente, at han var for blød og uforsigtig over for "Den Gule Fare" og kommunisterne, som man f.eks. havde anklaget John F. Kennedy for at være.

Ud fra samme logik var det også muligt for „New Labour“-tyskerne, Schröder og Fischer, at

indskrænke arbejdernes sociale sikkerhedsnet rabiat, lede pengene over i ejernes lommer. På en eller anden måde troede ingen rigtigt på, at det var sådan, de gjorde. Agenda 2010 [1] blev søsat i Tyskland, og Peter Hartz lagde navn til en reform, der senere skænkede det tyske SPD (socialdemokrater, red.) en nedgang i vælgerskaren. I mellemtiden er det ærværdige parti på vej ned ad bakke, ikke mindst på grund af „Hartz 4“ [2].

Også de traditionelt socialdemokratiske samfund i Skandinavien blev "moderniseret", som man kaldte det på det tidspunkt. For at spare på de offentlige udgifter.

Jeanette Strauss var enlig mor med to børn. *Hendes 14-årige datter, Frida, var på efterskole. Herfra hun blev hjemsendt, sammen med 50% af hele efterskolen, på grund af rygning. Kort før var Jeanette Strauss [3] fra den ene dag

til den anden pludselig afskeditget, hvilket er muligt i det super-sociale Danmark. Uretmæssigt, viste det sig senere. Men hun havde med sin lave indkomst stort set levet fra hånden til munden og vidste ikke, hvordan hun skulle betale huslejen uden løn. Hun gik til kommunen og bad om hjælp, om et lån, der kunne tilbagebetales over et par måneder, noget, der ville hjælpe hende ud af den forestående onde spiral.

Hun fik ingen hjælp. I stedet besluttede sagsbehandleren ved Frederiksberg Kommune efter 20 minutters samtale at fjerne Jeanette Strauss' barn fra hjemmet. Frida Strauss blev ført ind i et lokale, hvor hun blev pålagt at vælge en plejefamilie, hun skulle bo hos nogle uger, indtil hendes mor var faldet til ro. Man fortalte hende, at det var hendes mor, der ville have det på den måde. Det var løgn. Frida ville ikke væk fra sin mor, men hun fik ikke lov til at se hende mere.

Kommunen påstod, at Jeanette Strauss havde givet samtykke til fjernelsen af datteren.

Jeanette Strauss kunne ikke tro det, der skete. Hun blev vred, græd og skældte ud på kommunens sagsbehandlere. Hendes fortvivlelse blev brugt mod hende som bevis på, at hun ikke kunne tage sig af sin datter og havde brug for psykologisk behandling. Det blev hende pålagt.

Dette foregik i adskillige år, indtil det i 2019 officielt blev indrømmet, at der var tale om fejl, hvor enhver gældende lov var blevet tilsidesat.

I mellemtiden havde Jeanette Strauss mistet arbejdsevnen, hendes datter havde udviklet alkoholmisbrug og var blevet forsømt i den kommunalt tildelte plejefamilies varetægt. Familien var ødelagt og omdannet til en social sag. Nu er Frida Strauss myndig, på ret kurs og kæmper for sig selv og sin mors rettigheder [4].

Det var og er især chokerende, at Jeanette og Frida kæmpede mod vejrmøller i årevis, uden mulighed for at kunne indlede retssager, der hurtigt havde kunnet afhjælpe situationen. Hendes

Jeanette Strauss læser et brev op for politikerne til byrådsmøde på Frederiksberg Rådhus, som Frida havde sendt til ombudsmanden. Frida fik aldrig noget svar. Her ses Frida, Jeanette Strauss og nederst Bitten Vivi Jensen. Screenshot fra YouTube. CO: Liv over lov: „Frb. kommune smadrer hel familie“. 28.04.2018.

situation var kafkask, fortvivlende. Og hun er fortvivlet!

Ved siden af Retsstatens fiktive verden og love var der virkeligheden, i en verden af foranstaltninger, som hun ikke kunne komme op imod.

Per X var bådebygger og havde arbejdet uafbrudt siden 13-års alderen. Han lider af en sjælden genfejl, hvor modermærker angriber hans nerver og organer. Kun omkring 150 mennesker i verden har denne genfejl. Den endelige diagnose blev stillet af en tysk universitetsprofessor på baggrund af vævsprøver. Men det vidste Per X ikke noget om på daværende tidspunkt. Han lagde kun mærke til, at han fik det værre og værre. Han fortalte om symptomer som smerter i musklerne i venstre ben, venstre arm, alvorlig hovedpine og træthed. Han var ude af stand til at arbejde. Efter nogen tid mistede han retten til understøttelse.

Per blev deprimeret; han vidste ikke, hvordan han skulle forsørge sin familie. Han blev der-

for indlagt på lukket psykiatrisk afdeling. En kommunal medarbejder forsøgte at få ham ud i midlertidige ansættelser, således som retningslinjerne foreskriver, for at indtægterne herfra kunne dække omkostningerne ved sagsbehandlingen.

I sin elektroniske journal hos jobcenteret opdagede Per, at han skulle have modtaget 390 timers psykologbehandling, der var blevet faktureret. Men han har aldrig modtaget den behandling. En masse penge var forsvundet i et sort hul. Men hvem var det sorte hul?

Per læste på **K10 og senere på Facebook om en lignende sag. Han kontaktede den pågældende, og sammen fandt de **syv andre med lignende tilfælde. De mistænker, at **hele landets kommuner på denne måde svindler med borgernes penge.

Det bedrageri med sociale ydelser, som privatiseringen skulle forhindre, synes at være organiseret. Skruppelløse ”entreprenører” udnytter altså systemet for egen vindings skyld.

Der er opstået en hel industri, der tager sig af at få syge og handicappede i midlertidige ansættelsesforhold. Alle skal gennem arbejdsprøvning for at se, om de stadig er i stand til at arbejde, endda kræftpatienter eller meget gamle mennesker. De skal så arbejde for at kunne få overførselsindkomst.

På den måde har virksomhederne reelt oprettet en hær af slavarbejdere, som de kan udnytte, og hvor kommunerne tjener på borgenes overførselsindkomster.

Det er ikke overraskende, at viljen til at bedrage ikke kun findes blandt de ledige, men i langt højere grad i et økonomisk system, der betragter billig arbejdskraft som forretningsmodel.

Fortalerne for denne økonomiske model vil dog indvende, at fejlene i systemet altid er menneskene. Systemet er ufejlbarligt.

Jeannette og Per er ikke isole-rede tilfælde. En socialarbejder og ergoterapeut, Bitten Vivi Jensen [5], gik til offentligheden på Facebook, fordi de medier, hun havde talt med, ***ikke ville følge op på historien.

Hun havde samlet og offentliggjort mere end 90 sager af den type, hvor hun selv var involveret. Hun taler om, at det sociale system handler om penge, ikke længere om at hjælpe mennesker, der er i nød. Hun blev så forfærdet over den altomfattende umenneskelighed og mishandling, at hun tog sagsakter med hjem for anonymiseret at offentliggøre dem. Bitten Vivi Jensen beviste, at det ikke er enkeltstående tilfælde, men et mønster, en fejl i systemet. Eller et grundlæggende defekt system.

Den danske stat reagerede straks på afsløringerne. ***Den 29. januar, 2020, risikerer hun at blive idømt op til 2 års fængselsstraf for ulovligt at have videregivet fortrolige oplysninger. Det system, der muliggør systematisk svindel med skatte kroner, forbliver uberørt. Indtil videre.

Der er tilsyneladende ingen, der vil forholde sig til, at den angivelige løsning på et problem, moderniseringen og privatiseringen af de offentlige ydelser, har udviklet sig til et større problem end det oprindelige: En påstået stigning i omkostningerne, som ikke var reel, i hvert fald ikke i Tyskland, selv om der konstant tales om det.

Det sociale sikkerhedsnet er blevet omdannet til en forretningsmodel for skruppelløse smarte mennesker, der nu fylder lommerne på bekostning af fattige, svage og syge. Der er noget råddent i Danmark!

Hvordan står det til i Tyskland? Er Danmark vores fremtid? Hvor meget Danmark er der i det tyske socialsystem? Hvorfor ved vi intet om de danske forhold?

Det ville bestemt give mening, hvis der var europæiske medier, der beskæftigede sig med, hvad der sker i de andre lande. I de fleste tilfælde afslutter de europæiske medier deres research ved de nationale grænser. Vi ved meget lidt om, hvad der egentlig sker i EU, hvilke opgaver andre klarer bedre eller dårligere end vi. Vi lærer ikke af hinanden. Der er ingen europæisk offentlighed. Vi hører

kun om Bruxelles. Og Bruxelles har et dårligt ry.

Europa er et stort, sort informationshul.

Vi ved f.eks. ikke, at det "sandhedsministerium" på Wikipedia og hos de statslige tv-selskaber, der i Tyskland er blevet planlagt gennem de seneste to år, langsomt er ved at tage form – i al hemmelighed – men allerede er indført i Israel. Derfra skal det overføres til den engelske Wikipedia. Rapporter om Palæstina kommer i USA kun fra israelske tv-kilder.

Det er dét, de imperiale politikere i Five Eyes-drømmen kalder informationsfrihed. Five Eyes er USA, Storbritannien, Australien, New Zealand, (Canada, red.) og siden 1967 har Israel også været en del af samarbejdet. (Danmark kom i 1954 med i Nine Eyes, en forlængelse af Five Eyes, sammen med Norge, Frankrig og Holland, red.)

Tyske politikere bliver ansportet til at drømme. De ved ikke, hvad de laver, for udviklingen hemmeligholdes, som planlagt under TTIP. Og de intetanende tyske politikere betragter dette "nye territorium" som supermoderne, trendy og nice. Vi opdager heller ikke, at det danske socialsystem er gået på grund og er forlist.

Måske er det meningen, vi ikke skal vide noget om det. Og de danske medier i verdens lykkeligste land ønsker heller ikke rigtigt at kende til det. Og det samme gælder mange lykkelige danskere.

Det er tilsyneladende fortsat i orden at afsløre korrupte enkeltpersoner, embedsmænd og outsourcing-specialister. Individuelle fejltrin. Ja, mennesket! Men at sætte spørgsmålstegn ved et korrupt socialt system? Det ville blive et enormt antal (spørgsmål, red.). Behøver det være sådan?

Så lukker man hellere øjnene og hygger sig. Det er jo kun de andre, der bliver syge og ude af stand til at arbejde.

Mediernes manglende rapportering af fejl i systemet er i sig selv en fejl i systemet. De digitale muligheder udnyttes udelukkende til at styrke forretningsmodellerne og det forventede udbytte og ikke til at forbedre informationsomfanget og kvaliteten af samme til offentligheden.

Hvem gavner det egentlig? Ville det ikke være på tide med en alternativ europæisk offentlighed, der også tager sig af sådanne strukturelle problemer? Jeg vil vædde med, at Danmark kan findes overalt.

Kilder:

- [1] <<https://en.wikipedia.org/>> Agenda 10 <https://en.wikipedia.org/wiki/Agenda_2010>
- [2] <<https://en.wikipedia.org/>> Hartz concept <https://en.wikipedia.org/wiki/Hartz_concept>
- [3] <<https://www.youtube.com/>> Jobcenter København - Københavns Kommune: „Hvem er Jeanette Strauss“. 15.05.2018. <<https://www.youtube.com/watch?v=ieNklmj35CU>>
- [4] <<https://www.youtube.com/>> Liv Over Lov: „Frb kommune smadrer hel familie“. 28.04.2018. <<https://www.youtube.com/watch?v=PE3Zh22W10s>>
- [5] <www.FaceBook.com> Bitten Vivi Jensen's Facebook-profil: <<https://www.facebook.com/bitten.v.jensen>>

*sætningen er ændret fra originalteksten efter ønske fra Jeanette Strauss.

** ordet er ændret fra originalteksten efter ønske fra Per X.

*** sætningen er ændret fra originalteksten efter ønske fra Bitten Vivi Jensen.

 Denne tekst blev første gang offentliggjort på <https://kenfm.de/> den 14.01.2020 under følgende URL: <<https://kenfm.de/tagedosis-14-1-2020-es-ist-etwas-faul-im-staate-daenemark/>>

<<http://www.free21.org/?p=33007>>

Free21 laves af folket, for folket
– og vores vision er et globalt netværk af frivillige folk, der ønsker at give os en håndsrækning til, at sparke begge ben væk under mainstreammedierne.

Er du sprogligt kyndig? Har du grundig kendskab til først og fremmest tysk eller engelsk?

Måske til norsk eller til svensk? Oversættere er især deleshed efterlyst. Send os en mail og forhør dig om „jobbet“.

Vores researchere tjeker links og kilders tilgængelighed samt disses faktuelle nøjagtighed.

Er du kritisk, skeptisk og har du til erfaring med i at gennemskue hvad der er troværdige kilder eller ej? Så ér du den helt rette for os.

Vores layoutere arbejder også i vores egne skabeloner, så alle artikler får samme grafiske udtryk – uanset sprog.

Vi mangler især, og det vil glæde os, at kunne tiltrække kreative layoutere med adgang til Adobe InDesign, min. vers. 4.

Brug kontaktformularen på www.free21DK.org